

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Warszawie**

Warszawa, dnia 21 stycznia 2010 r.

**Pan
Jacek Kozłowski
Wojewoda Mazowiecki**

LWA-410-36-01/2009
P/09/045

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej ustawą o NIK, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Warszawie przeprowadziła kontrolę w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim, pn. „Działalność likwidatorów oraz dofinansowanie z Funduszu Skarbu Państwa procesów likwidacji przedsiębiorstw państwowych”, której przedmiotem było wykonywanie przez Wojewodę Mazowieckiego zadań w zakresie wszczynania postępowań likwidacyjnych przedsiębiorstw państwowych oraz nadzoru nad ich przebiegiem w latach 2004-2009 (I połowa)².

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym 10 grudnia 2009 r., oraz w związku z ustaleniami kontroli przeprowadzonych w dwóch przedsiębiorstwach państwowych w likwidacji (w Fabryce Aparatury Mleczarskiej „SPOMASZ” w likwidacji i w Przedsiębiorstwie Remontowo-Budowlanym Szkół Wyższych „SZKOLBUD” w likwidacji), Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Panu Wojewodzie niniejsze wystąpienie pokontrolne.

NIK ocenia pozytywnie, pomimo stwierdzonych uchybień, wykonywanie przez Wojewodę zadań w zakresie wszczynania procesów likwidacji przedsiębiorstw państwowych, natomiast negatywnie ocenia sposób nadzoru Wojewody nad przebiegiem tych procesów.

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² Kontrolą objęto również zdarzenia wcześniejsze i późniejsze (do czasu zakończenia kontroli NIK), w takim zakresie w jakim było to niezbędne do zbadania i oceny przyczyn wszczynania postępowań likwidacyjnych oraz nadzoru nad ich przebiegiem w wybranych do kontroli sprawach.

1. Liczba przedsiębiorstw państwowych nadzorowanych przez Wojewodę Mazowieckiego znacząco się zmniejszyła w badanym okresie ze 161 (stan na koniec 2003 r.) do 36 (stan na dzień 30 czerwca 2009 r.). Proces likwidacji prowadzono w tym okresie wobec 34 przedsiębiorstw.

NIK negatywnie jednak ocenia fakt, że w 10 przypadkach, na 27 postępowań likwidacyjnych zakończonych w badanym okresie, proces ten trwał dłużej niż 2 lata. Ponadto, w dwóch (dotyczących SPOMASZ i SZKOLBUD) z pięciu niezakończonych postępowań likwidacyjnych (według stanu na 31 października 2009 r.) trwa on ponad 8 lat od daty wszczęcia likwidacji.

Jedną z głównych przyczyn przewlekłości prowadzonych postępowań likwidacyjnych był długotrwały proces regulowania przez Likwidatorów stanu prawnego nieruchomości znajdujących się w dyspozycji likwidowanych przedsiębiorstw. W ocenie NIK sytuacja taka nie miałaby miejsca, gdyby osoby kierujące przedsiębiorstwami (dyrektorzy, zarządcy) zajęły się w sposób właściwy regulowaniem tych spraw w okresie poprzedzającym rozpoczęcie procesu likwidacji. Na przykład w przypadku SPOMASZ stan prawny zajmowanych przez to przedsiębiorstwo nieruchomości nie został uregulowany do czasu otwarcia procesu jego likwidacji 1 maja 2001 r., pomimo iż sprawa ta była kilkakrotnie podnoszona w korespondencji prowadzonej w latach dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku pomiędzy Wojewodą Warszawskim a kierownictwem Przedsiębiorstwa. Uregulowanie tego stanu było jednym z zadań ujętych w programie restrukturyzacji SPOMASZ z 24 marca 1998 r. Uwaga ta nie dotyczy tych przedsiębiorstw (np. SZKOLBUD), w przypadku których przyczyną zwłoki były długotrwałe procedury rozpatrywania wniosków w tym zakresie przez organy administracji, m.in. w związku z roszczeniami do nieruchomości zgłoszonymi przez byłych właścicieli lub ich następców prawnych.

2. Nie stwierdzono nieprawidłowości w zakresie działań podejmowanych przez Wojewodę Mazowieckiego w stosunku do przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą ze stratą. Podejmowane działania (w przypadkach spraw wybranych do szczegółowej kontroli) prowadzone były na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych³ (zwanej dalej „ustawą o p.p.”) oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie wykonania ustawy

³ Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981 ze zm.

o przedsiębiorstwach państwowych⁴ (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie wykonania ustawy o p.p.”).

2.1. W stosunku do przedsiębiorstw prowadzących działalność ze stratą przed postawieniem ich w stan likwidacji Wojewoda podejmował różnorodne działania na rzecz poprawy ich wyników finansowych i zapewnienia kontynuacji prowadzonej działalności gospodarczej. W wyniku szczegółowej kontroli wybranych pięciu spraw dotyczących przedsiębiorstw nieobjętych postępowaniem naprawczym, które w latach 2008-2009 prowadziły działalność gospodarczą ze stratą stwierdzono, że od kierowników tych przedsiębiorstw (dyrektorów, zarządców) Wojewoda egzekwował opracowywanie i wdrożenie programów naprawczych. Jeżeli działania te nie przyniosły rezultatu, wszczynano postępowanie naprawcze, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy o p.p., poprzez ustanowienie zarządu komisarycznego.

2.2. W wyniku szczegółowej kontroli pięciu postępowań likwidacyjnych (w tym dwóch niezakończonych, trwających najdłużej oraz trzech, na które przyznano największą kwotę dofinansowania ze środków Funduszu Skarbu Państwa) stwierdzono m.in., że we wszystkich przypadkach:

- wystąpiły przesłanki ekonomiczne do ogłoszenia likwidacji nadzorowanych przez Wojewodę przedsiębiorstw wskazane w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy o p.p.,
- przed wydaniem przez Wojewodę zarządzenia w sprawie likwidacji przedsiębiorstwa, przeprowadzono postępowanie przygotowawcze na zasadach określonych w art. 23 ustawy o p.p.,
- Minister Skarbu Państwa nie zgłosił sprzeciwu wobec zamiaru likwidacji tych przedsiębiorstw,
- zarządzenia Wojewody o likwidacji przedsiębiorstwa zawierały wszystkie wymagane elementy wskazane w § 45 rozporządzenia w sprawie wykonania ustawy o p.p.

Jak wynika z dokumentacji wybranych postępowań, dwa z przeznaczonych do likwidacji przedsiębiorstw, tj. SPOMASZ i SZKOLBUD, dysponowały nieruchomościami, które po uregulowaniu ich stanu prawnego umożliwiały pozyskanie z ich sprzedaży środków finansowych niezbędnych do uregulowania zobowiązań oraz sfinansowania kosztów likwidacji. W trzech pozostałych skontrolowanych przypadkach stwierdzono, że likwidacja była jedynym sposobem zakończenia bytu prawnego przedsiębiorstw i wykreślenia ich

⁴ Dz. U. Nr 31, poz. 170 ze zm.

z Krajowego Rejestru Sądowego (dalej „KRS”), pod warunkiem sfinansowania kosztów likwidacji ze środków Funduszu Skarbu Państwa. Wynikało to z faktu oddalenia przez sąd wniosku o ogłoszenie upadłości przedsiębiorstwa (w przypadku Centralnego Biura Studiów i Projektów Technicznej Obsługi Rolnictwa „Torprojekt”) lub umorzenia prowadzonych postępowań upadłościowych (w przypadkach Wydawnictwa Kultura Życia Codziennego „Watra” oraz Zakładu Produkcyjno-Remontowego i Usług Technicznych „Zremb”), ze względu na brak środków finansowych na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego.

2.3. NIK pozytywnie ocenia wprowadzenie przez Wojewodę Mazowieckiego wewnętrznych uregulowań określających zasady postępowania przy wyłanianiu kandydatów m.in. na likwidatorów przedsiębiorstw państwowych nadzorowanych przez Wojewodę, gdyż zwiększyły one przejrzystość tego procesu i ograniczyły element uznaniowości. Pierwsze tego rodzaju uregulowania, przewidujące m.in. obowiązek prowadzenia rejestru kandydatów na osoby kierujące przedsiębiorstwami państwowymi oraz powoływanie przez Wojewodę Komisji Kwalifikacyjnej, do wyboru kandydatów na te stanowiska, weszły w życie 8 grudnia 2003 r.

Wynagrodzenie ustalone likwidatorom w wybranych do kontroli postępowaniach, nie przekraczało limitów określonych w art. 8 pkt 7 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi⁵. Jednak w części przypadków, niezgodnie z art. 5 ust. 1 ww. ustawy, ustalono likwidatorom wynagrodzenie zryczałtowane. I tak, Likwidatorom Torprojekt, Watra i Zremb ustalono zryczałtowane wynagrodzenie za cały okres likwidacji (płatne w dwóch transzach). W formie ryczału ustalono również wynagrodzenie dla Likwidatora SPOMASZ za czynności wykonywane w okresach: od 1 października do 31 grudnia 2003 r. i od 1 października do 31 grudnia 2004 r. oraz dla likwidatora SZKOLBUD za okres od 1 października do 31 grudnia 2004 r. Za pozostały okres procesu likwidacji likwidatorzy SPOMASZ i SZKOLBUD otrzymywali wynagrodzenie miesięczne.

3. Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia sposób nadzoru Wojewody Mazowieckiego nad przebiegiem procesów likwidacji przedsiębiorstw państwowych.

Pracownicy Urzędu nie przeprowadzili w badanym okresie w likwidowanych przedsiębiorstwach ani jednej kontroli w celu sprawdzenia sposobu wywiązywania się

⁵ Dz. U. Nr 26, poz. 306 ze zm.

likwidatorów z powierzonych im zadań oraz zweryfikowania rzetelności nadsyłanych przez likwidatorów informacji w tym zakresie. W tej sytuacji głównymi źródłami informacji Wojewody o przebiegu tych procesów były przedstawiane przez likwidatorów sprawozdania finansowe, sporządzane stosownie do przepisów art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości⁶, plany finansowe i harmonogramy likwidacji, okresowe sprawozdania z przebiegu procesu likwidacji oraz wnioski likwidatorów o przedłużenie terminu zakończenia procesu likwidacji.

Stwierdzono jednak, że zawartość i szczegółowość sporządzanych przez poszczególnych likwidatorów dokumentów w tym zakresie była bardzo zróżnicowana. Przyczyną tej sytuacji było nieustalenie przez Wojewodę Mazowieckiego szczegółowych wymogów stawianych tym dokumentom, np. poprzez określenie minimalnego zakresu informacji dotyczących przebiegu procesu likwidacji, które poszczególne dokumenty przesyłane przez likwidatorów powinny każdorazowo zawierać. Utrudniało to weryfikację przez pracowników Urzędu prawidłowości ich sporządzenia.

Należy zaznaczyć, że do 15 kwietnia 2007 r. w Urzędzie nie było żadnych wewnętrznych uregulowań określających zasady sprawowania nadzoru nad przebiegiem likwidacji. Pierwsze uregulowania w tym zakresie określone zostały w zatwierdzonym przez Wojewodę Mazowieckiego 16 kwietnia 2007 r. dokumencie pn. *„Zasady nadzoru i typowe procedury związane z prowadzeniem przez Wydział Skarbu Państwa i Nieruchomości Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego, spraw wynikających z nadzoru założycielskiego nad przedsiębiorstwami państwowymi znajdującymi się w likwidacji i upadłości”*.

Jednakże nie wszystkie formy nadzoru określone w ww. Zasadach były w praktyce stosowane. Pomimo iż ww. uregulowania przewidywały dokonywanie okresowej oceny pracy likwidatorów w układzie półrocznym i rocznym, przy wykorzystaniu karty oceny (sporządzanej według wzoru określonego w załącznik nr 2 do Zasad), w dokumentacji SPOMASZ i SZKOLBUD nie było takich ocen (pozostałe trzy postępowania likwidacyjne objęte szczegółową kontrolą zakończone zostały przed dniem wejścia w życie ww. uregulowań).

Nie we wszystkich przypadkach wyegzekwowano od likwidatorów sporządzania wymaganych dokumentów. Na przykład w badanym okresie Wojewoda łącznie 27 razy wyrażał zgodę na przedłużenie terminu zakończenia likwidacji SPOMASZ i SZKOLBUD, co spowodowane było m.in. przewlekłością procesu regulowania stanu prawnego

⁶ Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 ze zm.

nieruchomości znajdujących się w dyspozycji tych jednostek, jednakże w 8 z tych przypadków nie wyegzekwowano od likwidatorów dokonania aktualizacji harmonogramów i planów finansowych likwidacji.

Stwierdzono ponadto, że od likwidatorów SPOMASZ i SZKOLBUD nie wyegzekwowano sporządzenia bilansów otwarcia likwidacji, mimo iż obowiązek taki wynikał z postanowień § 49 pkt 3 przywołanego wyżej rozporządzenia w sprawie wykonania ustawy o p.p. oraz stosownych zarządzeń Wojewody Mazowieckiego w sprawie wszczęcia procesów likwidacji tych przedsiębiorstw.

Uwagi NIK dotyczą także przekazania Ministrowi Skarbu Państwa mienia po zlikwidowanym przedsiębiorstwie Watra (na które składały się roszczenia na kwotę 103,6 tys. zł) dopiero 26 września 2005 r., tj. po upływie 7 miesięcy od dnia wykreślenia tego przedsiębiorstwa z KRS (25 lutego 2005 r.) i po upływie 6 miesięcy od daty otrzymania przez Wojewodę postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w tej sprawie (17 marca 2005 r.). Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy o p.p., Minister Skarbu Państwa przejmuje mienie pozostałe po przedsiębiorstwie z dniem jego wykreślenia z rejestru sądowego.

Powyższe ustalenia kontroli wskazują, że nie zrealizowano wniosku pokontrolnego zamieszczonego w skierowanym do Wojewody Mazowieckiego wystąpieniu pokontrolnym NIK z 20 lutego 2003 r. (KGP/41018-5/02), dotyczącego przekazywania Ministrowi Skarbu Państwa mienia po zlikwidowanych przedsiębiorstwach, najpóźniej z dniem wykreślenia przedsiębiorstwa z KRS.

Nie zrealizowano ponadto w pełni wniosków pokontrolnych dotyczących:

- opracowywania programów przez zespoły przygotowawcze i harmonogramów likwidacji z uwzględnieniem specyfiki likwidowanych przedsiębiorstw oraz ich weryfikowania w przypadkach przedłużania procesu likwidacji,
- wprowadzenia w umowach z likwidatorami i późniejszego egzekwowania terminów przedstawiania sprawozdań przez likwidatorów.

Ustalono bowiem, że:

- sporządzane przez zespoły przygotowawcze (powoływane przez Wojewodę Mazowieckiego) programy likwidacji, o których mowa w art. 23 ustawy o p.p., nadal nie zawierały określenia terminów realizacji poszczególnych zadań przez likwidatorów, pomimo iż w przypadku trzech na pięć skontrolowanych postępowań nie występowały istotne okoliczności uniemożliwiające określenie tych terminów,

- spośród czterech wybranych losowo postępowań, w przypadku których likwidację przedsiębiorstw otwarto w okresie po 20 lutego 2003 r., jedynie w dwóch przypadkach w umowach zlecenia z likwidatorami wyznaczono precyzyjnie termin składania okresowych sprawozdań.

4. O niewystarczającym nadzorze nad przebiegiem procesów likwidacji świadczą nieprawidłowości i uchybienia w działaniach likwidatorów stwierdzone w trakcie kontroli przeprowadzonych przez NIK w SPOMASZ i SZKOLBUD.

W wyniku kontroli SPOMASZ, NIK negatywnie oceniła przebieg procesu likwidacji tego Przedsiębiorstwa biorąc w szczególności pod uwagę fakt, że, oprócz obiektywnych okoliczności, wpływ na długi okres likwidacji tego podmiotu miały błędy popełnione przez Likwidatora przy próbie sprzedaży w całości Przedsiębiorstwa w „przetargu ofertowym”, którego organizację ogłoszono w prasie 18 lipca 2006 r.

Likwidator, dopiero po dokonaniu wyboru oferty złożonej przez firmę, która zaoferowała najwyższą cenę – 9.000 tys. zł, przeprowadził analizę, która wykazała, że ww. kwota nie wystarczy na sfinansowanie wszystkich zobowiązań oraz kosztów likwidacji. W następstwie tej analizy Likwidator poinformował ww. oferenta (pismem z 19 października 2006 r.) o anulowaniu decyzji o wyborze jego oferty. W odpowiedzi oferent wystąpił do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga z pozwem o zobowiązanie Likwidatora do zawarcia umowy sprzedaży Przedsiębiorstwa. Postępowanie sądowe w tej sprawie zakończył dopiero korzystny dla Przedsiębiorstwa wyrok Sądu Apelacyjnego z 30 grudnia 2008 r.

Ponadto Likwidator organizując w tym przypadku przetarg na sprzedaż całości Przedsiębiorstwa, zamiast jego składników majątkowych, przekroczył swoje uprawnienia wynikające z art. 18a ust. 1 ustawy o p.p. Tylko bowiem organ założycielski przedsiębiorstwa może decydować o zbyciu całego przedsiębiorstwa, zarówno przed, jak i w trakcie jego likwidacji.

Jednocześnie, w związku z postanowieniem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga z 28 grudnia 2006 r.⁷ zakazującym zbywania oraz dokonywania innych czynności rozporządzających częścią lub całością Przedsiębiorstwa w celu zabezpieczenia roszczeń oferenta, Likwidator zmuszony został do unieważnienia w styczniu 2007 r. kolejnego postępowania przetargowego dotyczącego sprzedaży majątku Przedsiębiorstwa oraz do powstrzymania się ze zbyciem nieruchomości przez okres dwóch lat, co uniemożliwiało

⁷ Sygnatura akt X GCo 59/06.

zakończenie postępowania likwidacyjnego. Działalność Przedsiębiorstwa w tym okresie zakończyła się ujemnym wynikiem finansowym (stratą netto) w wysokości: 1 100,6 tys. zł w 2007 r. oraz 1 115,7 tys. zł w 2008 r., a zobowiązania Przedsiębiorstwa wzrosły z 7 578,1 tys. zł (stan na koniec 2006 r. – bez uwzględnienia zobowiązań z tytułu wpłaconych wadów) do 9 477,0 tys. zł (stan na koniec 2008 r.), tj. o 1 898,9 tys. zł.

Ponadto NIK negatywnie oceniła pod względem gospodarności i celowości poniesione przez SZPOMASZ w latach 2002-2009 (do kwietnia) wydatki w wysokości 431 tys. zł netto (525,8 tys. zł brutto), z tytułu korzystania z usług realizowanych przez spółkę prawa handlowego w zakresie poszukiwania potencjalnych nabywców części lub całości majątku Przedsiębiorstwa oraz promowania jego walorów zainteresowanym kontrahentom.

Ustalono bowiem, że w Przedsiębiorstwie nie było dokumentów pozwalających zweryfikować, jakie konkretnie działania podejmowała Spółka w celu realizacji zleconych usług, w tym m.in. z jakimi podmiotami kontaktowała się w celu znalezienia potencjalnych nabywców majątku Przedsiębiorstwa.

Postanowienia zawartej w tym zakresie umowy z 17 kwietnia 2002 r. nie nakładały na Spółkę obowiązku przedstawienia Likwidatorowi dokumentów pozwalających na weryfikację zakresu usług wykonanych przez ten podmiot na rzecz Przedsiębiorstwa. W ocenie NIK zawarcie takiej umowy przez Likwidatora było działaniem niecelowym i niegospodarnym. Stan ten prowadził bowiem do sytuacji, w której wypłaty wynagrodzenia ryczałtowego Spółce Likwidator dokonywał jedynie na podstawie ogólnikowych raportów, których rzetelność była trudna do zweryfikowania.

Ponadto, zdaniem NIK, działaniem niecelowym i niegospodarnym było zawarcie umowy, ustalającej wynagrodzenie Spółki w formie miesięcznego ryczałtu, tj. w wysokości niezależnej od zakresu prac faktycznie wykonanych przez ten podmiot.

Uwagi NIK dotyczyły również braku przejrzystości postępowania likwidatorów SPOMASZ i SZKOLBUD przy zawieraniu wieloletnich umów cywilnoprawnych dotyczących świadczenia usług na rzecz tych jednostek (z zakresu ochrony mienia lub doradczych), spowodowanej niesporządzeniem dokumentacji dotyczącej sposobu i trybu wyboru podmiotów do świadczenia tych usług.

W ocenie NIK, opisane wyżej nieprawidłowości przy zawieraniu i realizacji przez likwidatorów SPOMASZ i SZKOLBUD umów na świadczenie różnego rodzaju usług na rzecz tych przedsiębiorstw, wskazują na występowanie w działalności tych podmiotów obszarów zagrożonych zachowaniami o charakterze korupcyjnym.

W odniesieniu do powyższych ustaleń należy również zaznaczyć, że Urząd zwracał się do wszystkich likwidatorów (w kwietniu 2006 r. oraz w styczniu 2008 r.) o przesłanie informacji odnośnie zawartych przez nich umów cywilnoprawnych. Otrzymanych informacji jednak nie analizowano, w tym m.in. pod względem przejrzystości postępowania oraz celowości i gospodarności zawieranych w tym zakresie umów, co NIK ocenia negatywnie.

5. Stwierdzono, że w Urzędzie brak jest kompletu dokumentacji dotyczącej działań Urzędu w sprawie procesów likwidacyjnych, co w ocenie NIK miało negatywny wpływ na wykonywanie zadań w tym zakresie przez Wojewodę. Brakuje m.in. prowadzonych przed 23 kwietnia 2007 r. rejestrów kandydatów na kierowników przedsiębiorstw państwowych nadzorowanych przez Wojewodę Mazowieckiego oraz tzw. korespondencji ogólnej Oddziału Przedsiębiorstw Państwowych Wydziału Skarbu Państwa i Przekształceń Własnościowych z okresu przed 2004 r.

6. NIK nie stwierdziła natomiast nieprawidłowości w zakresie wykorzystania i rozliczenia środków z Funduszu Skarbu Państwa w kwocie ogółem 95,6 tys. zł, otrzymanych przez likwidatorów trzech przedsiębiorstw wybranych do kontroli (Torprojekt, Watra i Zremb), z przeznaczeniem na sfinansowanie kosztów likwidacji. Środki te umożliwiły likwidację ww. przedsiębiorstw.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Określenie ujednoczonych wymagań stawianych przez Wojewodę programom i harmonogramom likwidacji oraz okresowym sprawozdaniom likwidatorów z przebiegu procesu likwidacji.
2. Określanie w umowach zawieranych z likwidatorami dokładnych terminów przedstawiania okresowych sprawozdań z przebiegu procesu likwidacji.
3. Egzekwowanie od likwidatorów sporządzania bilansów otwarcia likwidacji oraz przedstawiania Wojewodzie zaktualizowanych harmonogramów i planów finansowych likwidacji (w przypadku wyrażenia przez Wojewodę zgody na przedłużenie terminu jej zakończenia).
4. Pogłębione analizowanie informacji pozyskiwanych od likwidatorów dotyczących sposobu przeprowadzania likwidacji oraz ponoszonych w tym zakresie kosztów, m.in. pod kątem przejrzystości, celowości i gospodarności postępowania likwidatorów przy zawieraniu umów cywilnoprawnych na świadczenie usług na rzecz przedsiębiorstw.

5. Przeprowadzanie kontroli w likwidowanych przedsiębiorstwach w celu sprawdzenia prawidłowości wywiązywania się likwidatorów z powierzonych im zadań oraz weryfikowania rzetelności przekazywanych informacji o przebiegu tych procesów.
6. Przekazywanie Ministrowi Skarbu Państwa mienia po zlikwidowanych przedsiębiorstwach bez zbędnej zwłoki.
7. Dokonywanie wypłat wynagrodzeń likwidatorów na zasadach określonych w art. 5 ust. 1 ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi.
8. Właściwe zabezpieczenie gromadzonej w Urzędzie dokumentacji dotyczącej sprawowanego przez Wojewodę nadzoru nad przebiegiem postępowań likwidacyjnych przedsiębiorstw państwowych.

Zdaniem NIK, ujawnione w trakcie kontroli nieprawidłowości w zakresie prowadzonej likwidacji SPOMASZ, wskazują na potrzebę wzmożenia nadzoru przez Pana Wojewodę nad działalnością likwidatora tego przedsiębiorstwa.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Warszawie, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Pana Wojewodę, w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków, bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu Wojewodzie prawo zgłoszenia na piśmie, do dyrektora Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Warszawie umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o której mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.